

KIEP (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają é.

sg [G kiepa.] ◊ V kiepie.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIIIw.

1. Wyras obelżywy: *dureń lub partacz*: Tákże káždy gdy cnotą/rozum záhártaue/ Wierz mi natrudnieyły pień/ Ínádnie rozłupue. Ale kiedy gi teź ták/ ledáczym záklepye/ Može go teź przywitác/ witay pánie kiepie. *RejZwierz* 139.

2. [Żeński narząd płciowy:

Zwrot: »dać kiepa«: ut se tibi daret ad prostituendum, alias yzezbi dala kyepa *ActIudGn* 1525 nr 1790.]

KW